

Sygn. akt I Cz 6/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący SSO Teresa Zawistowska

Sędziowie : SO Aleksandra Ratkowska

SO Arkadiusz Kuta (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2013 roku

na posiedzeniu niejawnym w Elblągu

sprawy z powództwa Z. P.

przeciwko H. P.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

od postanowienia Sądu Rejonowego w Ostródzie

z dnia 21 listopada 2012 roku , sygnatura akt I C 657/12

p o s t a n a w i a : oddalić zażalenie .

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 września 2012 roku Sąd Rejonowy w Ostródzie uwzględnił powództwo Z. P. przeciwko H. P. , zasądając powodowi 9.407,51 zł z odsetkami ustawowymi od kwot i dat wskazanych w sentencji .

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Ostródzie odrzucił apelację pozwanej od tego wyroku . W uzasadnieniu wskazał , że pozwana wezwana została do uzupełnienia braków formalnych apelacji poprzez oznaczenie czy wyrok zaskarża w całości , czy w części , w szczególności czy zaskarża wyrok wyłącznie w zakresie odsetek czy też w zakresie zasądzenia sumy głównej , wskazanie czy wnosi o zmianę , czy uchylenie wyroku z oznaczeniem zakresu żądanej zmiany oraz zwięzłego przedstawienia zarzutów z ich uzasadnieniem w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia apelacji . Pomimo wezwania pozwana uzupełniła apelację jedynie częściowo . Wskazała , że zaskarża wyrok w punkcie I i wnosi o zwolnienie jej od obowiązku zapłaty odsetek , a ponadto o zwolnienie od spłaty zasądzonych rat za samochód , które są wliczone do ogólnej kwoty zasądzonej wyrokiem . Sąd ponownie wezwał pozwaną do uzupełnienia braków apelacji przez precyzyjne oznaczenie zakresu zaskarżenia i precyzyjne sformułowanie wniosków apelacji i poinformował pozwaną , że jeżeli żąda obniżenia kwoty zasądzonej wyrokiem to należy precyzyjnie oznaczyć o ile , ponadto należy wskazać wartość przedmiotu zaskarżenia . W odpowiedzi na wezwanie pozwana wskazała , że nie jest w stanie podać dokładnej kwoty o jaką żąda zmiany wyroku , nie wskazała też wartości przedmiotu sporu . W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy uznał , że pozwana nie uzupełniła braków apelacji i dlatego podlega ona odrzuceniu , o czym orzeczono na podstawie art. 370 k.p.c. Powołując się na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 02.06.2004 roku w sprawie IV CZ 66/04 (LEX nr 585882) wyjaśniono , że nieodzownym wymogiem każdej apelacji są wnioski apelacyjne . Na ich treść składają się dwa elementy , a mianowicie określenie zakresu zaskarżenia w odniesieniu do

wyroku , tj. oświadczenie woli skarżącego , dotyczące zaskarżenia orzeczenia w całości lub dokładnie oznaczonej części oraz wniosek skarżącego , dotyczący treści żadanego orzeczenia sądu apelacyjnego , tj. żądanie uchylecia lub zmiany wyroku sądu pierwszej instancji (w tym drugim przypadku również podanie , w jaki sposób zmiana ta powinna być dokonana) . Podkreślono , że pozwana w apelacji nie wskazała wniosków apelacyjnych , nie sposób wyczytać z niej w jakim zakresie i o ile żąda ona zmiany wyroku , nie sposób również ustalić wartości przedmiotu zaskarżenia , od której zależy wysokość opłaty sądowej i z tego względu apelacja została odrzucona .

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła H. P. , domagając się jego uchylecia . Argumentowała , że wbrew stanowisku Sądu Rejonowego w odpowiedzi na wezwanie do uzupełnienia braków formalnych podała precyzyjnie wartość przedmiotu zaskarżenia . Skarżąca wyjaśniła , że nie posiadała pełnej dokumentacji , która pozwoliłaby na wyliczenie wartości przedmiotu zaskarżenia . Z tego powodu o wyliczenie wartości przedmiotu zaskarżenia poprosiła Sąd tłumacząc , że w tym celu należy do kwoty , którą wyliczyła samodzielnie dodać dwie kwoty „ po 50% z miesiąca kwietnia i września ” . Nadto w pismach swych wyraźnie wskazywała , że domaga się „ zniesienia odsetek ” . Skarżąca zaznaczyła też , że Sąd Rejonowy nie przesłał jej dokumentów z miesiąca kwietnia i września , pomimo że ona o to wniosła .

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie H. P. nie zasługiwało na uwzględnienie . Pozwana nie uzupełniła należycie braków formalnych apelacji , pomimo iż Sąd pierwszej instancji zobowiązywał ją do tego dwukrotnie w sposób precyzyjny i jasny określając przedmiot wezwania .

Przepis art. 368 k.p.c. określający wymagania formalne apelacji wskazuje w § 2 , że w sprawach o prawa majątkowe należy oznaczyć wartość przedmiotu zaskarżenia . Wymóg wskazania w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia służy określeniu przedmiotu i zakresu zaskarżenia orzeczenia sądu pierwszej instancji . Za ugruntowane uznać należy stanowisko judykatury wyrażone w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 1972 roku w sprawie II PZ 24/72 (OSNC 1972/10/191) , że nie zachodzi potrzeba uzupełnienia apelacji przez wskazanie przedmiotu zaskarżenia jedynie wtedy , gdy wartość tę bez żadnych wątpliwości można oznaczyć na podstawie wskazanego w apelacji zakresu zaskarżenia orzeczenia sądu pierwszej instancji oraz nie budzącej wątpliwości wartości przedmiotu sprawy .

W wyroku z dnia 12 września 2012 roku Sąd Rejonowy w Ostródzie zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 9.407,51 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 6.377,79 zł od dnia 26 czerwca 2012 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 3.029,72 zł od dnia 12 września 2012 roku do dnia zapłaty . W niniejszej sprawie podanie w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia było niezbędne , gdyż pozwana skarżyła powyższy wyrok jedynie częściowo , domagając się „ zwolnienia jej od obowiązku spłaty zasądzonych odsetek za kwoty : 6377,79 zł i 3029,72 zł ” oraz „ zmniejszenia ” zasądzonej w punkcie I wyroku kwoty 9407,51 zł o kwotę do wyliczenia w sposób wskazany w wykazie załączonym do pisma z dnia 18 listopada 2012 roku . Po pierwsze nie ma zatem wątpliwości , że apelacja H. P. była dotknięta brakami . Jasne jest także i to , że wezwana została do ich usunięcia , a treść wezwania sformułowana w sposób możliwie przystępny . Braków skarżąca jednak nie uzupełniła w kolejnych pismach składanych w toku postępowania apelacyjnego . Skarżąca nie obliczyła wartości przedmiotu zaskarżenia i nie określiła co do jakiej kwoty , w jej ocenie , należy powództwo oddalić . Podkreślić trzeba , że określenie wartości przedmiotu zaskarżenia stanowi obowiązek skarżącego . Bezzasadne jest przerzucanie na sąd obowiązku wykonywania czynności obciążających stronę , również ukryte pod żądaniem dostarczenia dokumentów , których identyfikacji sama skarżąca nie zechciała dokonać . Zakładać należy , że pozwana ma wiedzę o okolicznościach faktycznych leżących u podstaw postępowania sądowego , to jest znane są jej fakty dotyczące jej własnych zobowiązań . Nie sposób więc uznać , że pozwana wypełniła spoczywający na niej obowiązek , wnosząc o wyliczenie wartości przedmiotu zaskarżenia przed Sąd w sposób podany przez nią w wykazie dołączonym do pisma procesowego z dnia 18 listopada 2012 roku .

Nieuzupełnienie braków formalnych w omawianym zakresie uniemożliwiało merytoryczne rozpoznanie wniesionego przez pozwaną środka odwoławczego . W tej sytuacji rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego odrzucające apelację pozwanej należało uznać za zasadne - oparte na normie art. 370 k.p.c.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy , na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. , oddalił zażalenie jako niezasadne .